

○ คำสั่ง

๒ เม.ย. 2567
(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๑๐๙๑/๒๕๖๖
คำสั่งที่ ๒๘๗/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นางจิตตรา เส็งเล็ก ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครนายก ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์ คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และคำขอให้ระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๑๘/๒๕๖๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซ้ำมุลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี กรณีมีบุคคลร้องเรียนกล่าวหาว่านายวินัย หรือพิสิษฐ์ มะลิ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดกับพวก ซึ่งมีรายชื่อของผู้ฟ้องคดี รวมอยู่ด้วยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ได้ร่วมกันทุจริตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างอาคารที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด อำเภอเมืองปทุม จังหวัดปทุมธานี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ได้รับหนังสือ...

ได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบยืนยันตามมติเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นผลให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามฐานความผิดทางวินัยที่ผู้ฟ้องคดีถูกชี้มูล และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘๗๘ - ๔๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ วาระที่ ๓.๖ ข้อ ๔ เฉพาะในส่วนที่ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิมติ

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่มีมติลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิมติ

๓. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าที่ได้รับคำตอบไม่น้อยกว่าที่ได้รับอยู่ก่อนวันที่มีคำสั่งปลดออก และให้คืนเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕

/ที่ลดโทษ...

ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีสืบเนื่องจากกรณีเมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา โครงการจัดซื้อที่ดินสร้างที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด มีหน้าที่รับซองประกวดราคา ลงทะเบียนรับซองไว้เป็นหลักฐานพร้อมลงชื่อกำกับซองกับบันทึกไว้ที่หน้าซองว่าเป็นของผู้ใด ตรวจสอบหลักประกันของร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินและให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองไว้เป็นหลักฐาน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้เสนอราคาสองรายในโครงการดังกล่าวยื่นเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน กล่าวคือ ไม่มีแผนผังแสดงที่ดินในส่วนที่ทางสาธารณะติดกับที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้านมีเฉพาะชื่อผู้เสนอราคา ผู้เสนอราคาทั้งสองรายได้สมรสแล้ว แต่ไม่มีหนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรส และไม่มีบัญชีรายการเอกสารทั้งหมดที่ได้ยื่นพร้อมกันของประกวดราคา แต่คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาไม่ได้ตรวจสอบหลักประกันของร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินและไม่ได้ออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองไว้เป็นหลักฐานแต่อย่างใด เพียงแต่ได้ทำทะเบียนรับซองประกวดราคาไว้ จึงเป็นการเจตนาไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๕ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด จากนั้น นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ได้อนุมัติเห็นชอบให้ทำการซื้อที่ดินและได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินจากนางสาววิภารัตน์ ม่วงนิม แต่ต่อมาได้มีการยกเลิกสัญญาจะซื้อจะขายในภายหลัง เนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วงกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคามีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น เห็นว่า คดีนี้ถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีหน้าที่ราชการในฐานะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาและผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่เป็นไปตามข้อ ๓๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงจากรายงานไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปรากฏพยานเอกสารหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีเรียกหรือรับผลประโยชน์จากผู้ยื่นซองประกวดราคา หรือมีพฤติการณ์หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ยื่นซองประกวดราคา อีกทั้งในเวลาต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดได้มีการยกเลิกสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินแล้ว ในชั้นนี้จึงเห็นว่าพฤติการณ์หรือการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีรวมสองฐาน

/ความผิด...

ความผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีว่ากระทำความผิดรวมสองฐานความผิดดังกล่าวจึงน่าจะไม่ใช่ข้อขัดแย้งกฎหมาย เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ น่าจะไม่ใช่ข้อขัดแย้งกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จึงน่าจะไม่ใช่ข้อขัดแย้งกฎหมายไปด้วย

มีประเด็นพิจารณาต่อไปว่า คำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามเงื่อนไขประการที่สองที่ว่า การให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งตามพิพาท นอกจากจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการไม่ได้รับเงินเดือนหรือสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ตามปกติทั่วไปจากการถูกปลดออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมขาดโอกาสและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตลอดจนในที่สุดถึงแม้ศาลจะมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ไม่สามารถกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการย้อนหลังได้ ดังนั้น จึงเห็นว่าหากให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันเนื่องจากการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผลใช้บังคับต่อไปย่อมเป็นกรณีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ในภายหลัง

ประเด็นพิจารณาสุดท้ายว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันเนื่องจากการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ น่าจะไม่ใช่ข้อขัดแย้งกฎหมายตามที่วินิจฉัยไว้ข้างต้น การให้ทุเลาการบังคับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีผลให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ต่อไปได้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยอมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการที่จะได้บุคลากรกลับมาปฏิบัติหน้าที่ อันจะเป็นผลให้มีกำลังคนหรือบุคลากรเพิ่มขึ้นในการบริหารราชการหรือการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ ก่อให้เกิดความรวดเร็วและต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลยอมรับว่าหากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ในทางกลับกันการให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

/พระอาจารย์...

พระอาจารย์ต่อไปจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล พระอาจารย์มากกว่า ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกรงว่าอาจจะก่อให้เกิดปัญหาต่อภาพลักษณ์ หรือความน่าเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อหน่วยงาน และส่งผลกระทบต่อการปราบปราม การทุจริต นั้น ถือเป็นเพียงการคาดการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เอาเอง ดังนั้น คำขอของผู้ฟ้องคดี เป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสามประการข้างต้น

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลดโทษ ผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาล จะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งทางปกครอง ความว่า จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับฟังข้อเท็จจริง ได้ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา โครงการจัดซื้อที่ดินสร้างที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล บางคูวัด ที่ ๙๔/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ โดยเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดได้มีประกาศประกวดราคาซื้อที่ดินสร้างที่ทำการองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางคูวัด ซึ่งตามประกาศดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดมีความประสงค์ จะซื้อที่ดินเพื่อใช้สำหรับก่อสร้างอาคารสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด โดยจะต้อง เป็นที่ดินติดถนนสายปทุมธานี - นนทบุรี หรือที่ดินติดถนนสายปทุมธานี - บางบัวทอง ในเขตพื้นที่ ตำบลบางคูวัดที่มีการสัญจรไปมาสะดวก จำนวนที่ดินไม่น้อยกว่า ๔ ไร่ ภายในวงเงิน ๑๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท และกำหนดยื่นซองประกวดราคาวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และได้กำหนดหลักฐานการเสนอราคา ที่ผู้เสนอราคาต้องแนบมาพร้อมกับซองประกวดราคาไว้ในเอกสารประกวดราคาซื้อ ข้อ ๓ ว่า ๓.๑ ผู้เสนอราคาต้องเสนอเอกสารหลักฐานแนบมาพร้อมกับซองประกวดราคา ดังนี้ ๓.๑.๑) หนังสือเสนอราคา ๓.๑.๒) สำเนาหนังสือสำคัญที่ดินพร้อมสำเนาและแผนผังแสดงที่ตั้งที่ดิน ในส่วนที่ทางสาธารณะที่ติดกับที่ดิน ๓.๑.๓) สำเนาทะเบียนบ้าน (ทั้งครอบครัว) ๓.๑.๔) บัตรประจำตัว ประชาชน/พร้อมสำเนา ๓.๑.๕) หนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรส ๓.๑.๖) ใบสำคัญการหย่า หรือใบมรณะบัตรของคู่สมรส (ถ้ามี) ๓.๒ บัญชีรายการเอกสารทั้งหมดที่ได้ยื่นพร้อมกับซองประกวด ราคา รวมทั้งรายการและจำนวนตัวอย่าง (ถ้ามี) โดยปรากฏว่าในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ได้มีผู้มายื่นซองประกวดราคาจำนวน ๒ ราย คือ นายนิวัฒน์ ม่วงนิม และนางสาววิภารัตน์ ม่วงนิม ซึ่งเอกสารหลักฐานที่ผู้เสนอราคาแนบมาพร้อมกับซองประกวดราคานั้น นายประชุม ดอกแย้ม

/และนายถาวร...

และนายถาวร พงษ์กำเนิด ในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ต่างให้ถ้อยคำยืนยันว่า นางสาววิภารัตน์ได้ยื่นหลักฐานการเสนอราคาไม่ครบถ้วน คือ ไม่มีแผนผังแสดงที่ตั้งที่ดินในส่วนทางสาธารณะติดกับที่ดิน ไม่มีสำเนาทะเบียนบ้านทั้งครอบครัว ไม่มีหนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรสและไม่มีบัญชีรายการเอกสารทั้งหมดที่ได้ยื่นพร้อมกับซองประกวดราคา ส่วนนายนิวัฒน์ได้ยื่นซองประกวดราคา โดยไม่มีแผนผังแสดงที่ตั้งที่ดินในส่วนทางสาธารณะติดกับที่ดิน กรณีนี้ถือได้ว่าผู้เสนอราคาปฏิบัติผิดเงื่อนไขตามเอกสารประกวดราคาซื้อ ผู้เสนอราคาจึงไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาราคาจากคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ซึ่งผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคารู้อยู่แล้ว และยังได้ร่วมกันดำเนินการทำทะเบียนรับซองประกวดราคาและเปิดซองประกวดราคา โดยผลปรากฏว่านายนิวัฒน์ได้เสนอขายที่ดินเนื้อที่ ๕ ไร่ ๒ งาน ๔ ตารางวา ราคา ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเช็คนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปทุมธานี เลขที่ ๐๐๗๖๐๔๐ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นหลักประกันของ ส่วนนางสาววิภารัตน์ ได้เสนอขายที่ดินเนื้อที่ ๕ ไร่ ๓ งาน ๓๗ ตารางวา ราคา ๑๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเช็คนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปทุมธานี เลขที่ ๐๐๗๖๐๓๙ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวนเงิน ๘๘๐,๐๐๐ บาท เป็นหลักประกันของผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ละเว้นไม่ร่วมกันตรวจสอบหลักประกันของร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงิน และไม่ได้ ออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองไว้เป็นหลักฐาน ทั้งไม่ได้บันทึกรายการเอกสารที่ผู้เสนอราคายื่นไม่ถูกต้อง ครบถ้วนไว้ในรายงาน และไม่ได้นำลายมือชื่อกำกับไว้ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคาทุกแผ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๕ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาดังกล่าวถือได้ว่าไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้เสนอราคาที่ยื่นเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญกลับได้รับการรับรองคุณสมบัติให้ได้รับการพิจารณาประกวดราคา โดยผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ส่งมอบใบเสนอราคาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานทั้งหมดของผู้เสนอราคาทั้ง ๒ ราย ให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาดำเนินการต่อไป ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้พิจารณาราคาของผู้เสนอราคาจากใบเสนอราคาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานทั้งหมดของผู้เสนอราคาตามที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ส่งมอบให้แล้ว เห็นสมควรจัดซื้อที่ดินจากนางสาววิภารัตน์ ผู้เสนอราคา และเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด โดยนายวินัย มะลิ นายกองการบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายกับนางสาววิภารัตน์ โดยตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๔๒ หมายเลขที่ดิน ๒๗๗ ระวัง ๑๒๓๑๑ หน้าสำรวจ ๓๓๘ เนื้อที่จำนวน ๕ ไร่ ๓ งาน ๓๗ ตารางวา ในราคาซื้อขายวงเงิน ๑๗,๕๖๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พบว่าที่ดินดังกล่าวไม่มีพื้นที่ติดถนนสายปทุมธานี - บางบัวทอง หรือถนนสายปทุมธานี - นนทบุรี

/ตามเงื่อนไข...

ตามเงื่อนไขประกาศประกวดราคาซื้อที่ดินสร้างที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว แม้จะมีการยกเลิกสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินในภายหลัง ก็สืบเนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้หักทวง หากไม่มีการหักทวง องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดย่อมต้องจ่ายเงินค่าที่ดินให้กับ นางสาววิภารัตน์ ตามสัญญา แม้ยังไม่ต้องถึงขั้นเสียหายที่แท้จริง เพียงมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือราชการก็ครบองค์ประกอบความผิดแล้ว จึงรับฟังได้ว่าการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๕ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อระบบราชการ อันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติชี้มูลไว้แล้ว ดังนั้น มติชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติโดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อีกทั้งเมื่อข้อเท็จจริงในชั้นนี้ ยังไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเงื่อนไขอื่นที่เหลือ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๓/๒๕๖๒ และคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๑๕๕/๒๕๖๔ นอกจากนี้ ความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่าหากผู้ฟ้องคดีมีได้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จะกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพและการขาดแคลนบุคลากรในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ นั้น ก็ถือเป็นผลกระทบโดยทั่วไปที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีเองและเป็นการกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีฝ่ายเดียว และหากต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวก็เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย หรือผู้ฟ้องคดีก็สามารถ

/เรียกฟ้อง...

เรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีได้ จึงเป็นกรณีที่สามารถเยียวยาแก้ไข ในภายหลังได้ ในทางกลับกันหากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีผลให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไป โดยต่อมาหากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยกฟ้องผู้ฟ้องคดี ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรัฐน่าจะร้ายแรงกว่าและเยียวยาแก้ไขในภายหลังได้ยากกว่าเป็นแน่แท้ เนื่องจากเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่มีมูลความผิด โดยพฤติการณ์มีสภาพร้ายแรงและมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ การที่จะให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้น ย่อมทำให้เกิดอุปสรรค ต่อการบริหารงานและวิฤตศิรัทธาต่อองค์กรเป็นอย่างมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตไม่ให้มีประสิทธิภาพและอาจไม่ได้รับความน่าเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป อาจก่อให้เกิดการเสื่อมประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม และอาจทำให้เกิดอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น เป็นให้ยกคำขอทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งพิพากษาดังกล่าว และขอให้มีคำสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงคัดค้านว่า เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องได้ส่วนโดยมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันทำให้เห็นถึง เจตนาหรือมูลเหตุจูงใจของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่เป็น กรรมการรับและเปิดซองประกวดราคานั้น ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควร โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับผู้ฟ้องคดีหรือผู้อื่นอย่างไร และเป็นความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงอย่างไร และการกระทำ ของผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงอย่างไร เนื่องจากการไม่ปฏิบัติหน้าที่ ราชการให้ถูกต้องตามระเบียบนั้น มีระดับของความร้ายแรงที่แตกต่างกัน บางกรณีเป็นเรื่องของ การบกพร่องต่อหน้าที่ บางกรณีเป็นเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาท ซึ่งไม่ถึงขนาด เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นอกจากนี้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่มีมติให้ลดโทษแก่ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ได้มีการให้ความเห็นไว้ในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า “เพียงพฤติการณ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ บกพร่องต่อหน้าที่หรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เมื่อข้อเท็จจริงในทางใต้สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ระบุพยานหลักฐานสนับสนุนให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริตเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรอย่างไร การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา จึงยังไม่ได้ความชัดเจนเพียงพอและไม่เข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้วินิจฉัยไว้...” นอกจากนี้ นายปรีชา แก้วขวาน้อย เป็นกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาร่วมกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในฐานความผิดเดียวกับผู้ฟ้องคดี ภายหลังจากที่ผู้บังคับบัญชาได้มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว นายปรีชาได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมา ในมูลคดีเดียวกันกับคดีนี้ และศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ส่วนประเด็นปัญหาว่า การให้คำสั่งพิพากษาที่มีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังหรือไม่ นั้น เห็นว่า การพิจารณาจะต้องพิจารณาถึงสิทธิ สถานะ และผลกระทบที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหากยังคงให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลบังคับเป็นสำคัญ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ซึ่งจะเกษียณอายุราชการในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ขณะดำรงตำแหน่งผู้ฟ้องคดีได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ รวมถึงโอกาสในหน้าที่ราชการที่จะได้รับการปรับเพิ่มเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การให้คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป แม้ต่อมาศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจชดเชยเยียวยาผลกระทบที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับอยู่ทั้งหมดได้ เช่น เงินประจำตำแหน่งต่าง ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับในขณะดำรงตำแหน่ง อัตราการปรับเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี และด้วยระยะเวลาและกระบวนการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นที่อาจจะล่วงเลยระยะเวลาจนผู้ฟ้องคดีเกษียณอายุราชการ กรณีจึงเข้าใจข้อเท็จจริงที่ว่าการให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง

สำหรับประเด็นปัญหาที่ว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ หรือการบริการสาธารณะหรือไม่ เห็นว่า หากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ต่อไป ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการที่จะได้บุคลากรกลับมาปฏิบัติหน้าที่อันจะเป็นผลให้กำลังคนหรือบุคลากรเพิ่มขึ้นในการบริหารราชการ

/หรือการจัดทำ...

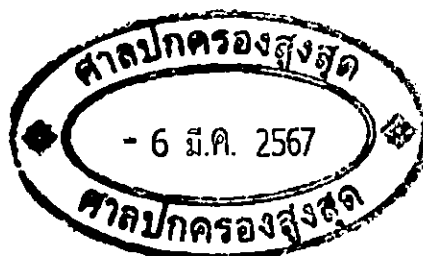
หรือการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ ก่อให้เกิดความรวดเร็วและต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลแล้วว่า หากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับก็ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ในทางกลับกัน การให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ต่อไปจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์มากกว่า เนื่องจากตลอดระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในงานราชการตามหน้าที่และสามารถกำกับดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ได้เป็นอย่างดี ทำให้งานราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ อีกทั้งในปัจจุบันยังไม่มีผู้มาดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์แทนผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาเป็นอุปสรรคแก่การบริหารของรัฐหรือการบริการสาธารณะ เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาพรวมนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กระบวนการยุติธรรมทางปกครองในคดีนี้ยังไม่ถึงที่สุด ประกอบกับคำสั่งพิพากษาอาจถูกเพิกถอนได้ การทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาจึงไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามคำสั่งชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากกรณีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาเป็นเพียงวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาเท่านั้น ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกรงว่าอาจจะก่อให้เกิดปัญหาต่อภาพลักษณ์หรือความน่าเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อหน่วยงาน และส่งผลกระทบต่อ การปราบปรามการทุจริตนั้น เป็นเพียงการคาดการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เองเอง ในทางกลับกันเมื่อคำสั่งพิพากษามีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายย่อมก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาพลักษณ์หรือความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า ดังนั้น คำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาของผู้ฟ้องคดีจึงครบตามเงื่อนไขที่ศาลจะสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาได้ ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นพ้องกับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่นหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด วรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๒ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะจะไม่ชอบด้วยกฎหมายและการให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร ข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง ให้ผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งศาล โดยผู้อุทธรณ์อาจมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้ และข้อ ๑๑๕ กำหนดว่า ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นตามข้อ ๗๓ และผู้อุทธรณ์มีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว ถ้าศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นทำให้หรือจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งอุทธรณ์นั้น ดังนี้ การที่ศาลจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองจึงต้องมีเงื่อนไขสามประการประกอบกัน ประการที่หนึ่ง กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีน่าจะจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และประการที่สาม การทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

/มีประเด็น...

มีประเด็นวินิจฉัยในเงื่อนไขประการที่หนึ่งว่า คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในฐานะทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กรณีเมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ในโครงการจัดซื้อที่ดินสร้างที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่รับซองประกวดราคา ลงทะเบียนรับซองไว้เป็นหลักฐานพร้อมลงชื่อกำกับซองกับบันทึกไว้ที่หน้าซองว่าเป็นของผู้ใด ตรวจสอบหลักประกันของร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินและให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งมีผู้ยื่นซองประกวดราคาจำนวนสองราย โดยผู้เสนอราคาทั้งสองรายยื่นเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน กล่าวคือ ไม่มีแผนผังแสดงที่ดินในส่วนที่ทางสาธารณะติดกับที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้านมีเฉพาะชื่อผู้เสนอราคา ผู้เสนอราคาทั้งสองรายได้สมรสแล้วแต่ไม่มีหนังสือให้ความยินยอมของคู่สมรส และไม่มีบัญชีรายการเอกสารทั้งหมดที่ได้ยื่นพร้อมไปกับซองประกวดราคา จึงถือว่าผู้เสนอราคาทั้งสองรายปฏิบัติผิดเงื่อนไขตามเอกสารประกวดราคาซื้อ แต่ผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ได้ตรวจสอบหลักประกันของร่วมกับเจ้าหน้าที่การเงินและไม่ได้ออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซองไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งไม่ได้บันทึกรายการเอกสารหลักฐานที่ผู้เสนอราคายื่นไม่ถูกต้องครบถ้วนไว้ในรายงาน ไม่ได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคาทุกแผ่น และผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ส่งมอบใบเสนอราคาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานทั้งหมดของผู้เสนอราคาทั้งสองราย ให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาดำเนินการต่อไป ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้พิจารณาคัดเลือกนางสาววิภารัตน์ ผู้เสนอราคาต่ำที่สุด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา และเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด โดยนายวินัย มะลิ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัด ได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินกับนางสาววิภารัตน์ ในราคาซื้อขายวงเงิน ๑๗,๕๖๐,๐๐๐ บาท จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า เมื่อผู้ยื่นซองประกวดราคาได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขตามเอกสารประกวดราคาซื้อ ผู้เสนอราคาจึงไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาราคาจากคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา การที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันดำเนินการทำทะเบียนรับซองประกวดราคาและเปิดซองประกวดราคา และได้ส่งมอบใบเสนอราคาพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานทั้งหมดของผู้เสนอราคาทั้งสองรายให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาดำเนินการต่อไปดังกล่าวข้างต้น จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อ ๓๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม กรณีการประกวดราคาดังกล่าว องค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลบางคูวัดยังไม่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดได้มีการยกเลิกสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินดังกล่าวแล้ว ประกอบกับในชั้นนี้เมื่อพิจารณาจากรายงานการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้เรียกหรือรับผลประโยชน์จากผู้ยื่นซองประกวดราคาหรือผู้ใด เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ยื่นซองประกวดราคารายดังกล่าวแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา โดยให้เหตุผลว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว แม้จะมีการยกเลิกสัญญาจะซื้อจะขายในภายหลังก็สืบเนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วง หากไม่มีการทักท้วงองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดย่อมต้องจ่ายเงินค่าที่ดินให้กับนางสาววิภาวรัตน์ ตามสัญญา แม้ยังไม่ต้องถึงขั้นเสียหายที่แท้จริง เพียงมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือราชการก็ครบองค์ประกอบความผิดแล้ว การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อระบบราชการ อันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัยการให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง จึงน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูล และได้นำรายงาน เอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามนัยมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมถึงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่มีมติลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิมติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นคำสั่งพิพาทในคดีนี้จึงน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

มีประเด็นวินิจฉัยในเงื่อนไขประการที่สองว่า การให้คำสั่งพิพาทดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังหรือไม่ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕

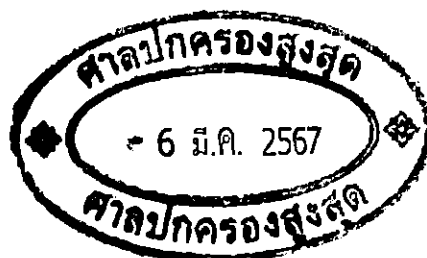

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ลตโทษผู้ฟ้องคดีจากลตโทษไล่ออกจากราชการเป็นลตโทษปลดออกจากราชการ นอกจากจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการไม่ได้รับเงินเดือน หรือสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ตามปกติทั่วไปจากการถูกปลดออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดี ย่อมขาดโอกาสและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ และแม้ศาลจะมีคำพิพากษาเพิกถอน คำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่มีมติลตโทษผู้ฟ้องคดีจากลตโทษไล่ออกจากราชการเป็นลตโทษปลดออกจากราชการในภายหลัง ผู้ฟ้องคดีก็ไม่สามารถกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการย้อนหลังได้ ดังนั้น จึงเห็นว่าหากให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลตโทษผู้ฟ้องคดีจากลตโทษไล่ออกจากราชการ เป็นลตโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ อันเนื่องจากการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผลใช้บังคับต่อไปย่อมเป็นกรณีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ในภายหลัง

มีประเด็นวินิจฉัยเงื่อนไขประการที่สามว่า การทูลเกล้าการบังคับตามคำสั่งพิพาก เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะหรือไม่ นั้น เห็นว่า จากข้อเท็จจริง ที่ปรากฏในสำนวนคดี ไม่ปรากฏเหตุหรือพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่าหากให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ต่อไป จะเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ หรือแก่บริการสาธารณะ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลยอมรับว่า หากศาลมีคำสั่งทูลเกล้าการบังคับ ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ในทางกลับกัน การให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ต่อไปจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลพระอาจารย์มากกว่า ปรากฏตามคำชี้แจงข้อเท็จจริงคัดค้านคำขอของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ที่ได้ยื่นในชั้นการพิจารณาคำขอของศาลปกครองชั้นต้น ดังนั้น การทูลเกล้าการบังคับ ตามคำสั่งพิพากจึงไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

เมื่อคำขอให้ศาลมีคำสั่งทูลเกล้าการบังคับตามคำสั่งพิพากของผู้ฟ้องคดีครบตามเงื่อนไข ทั้งสามประการแล้ว กรณีจึงมีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทูลเกล้าการบังคับตามคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลตโทษผู้ฟ้องคดี จากลตโทษไล่ออกจากราชการเป็นลตโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่า ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ คำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยอุทธรณ์ข้างต้นแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๑๑๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระอาจารย์ ที่ ๒๗๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นลงโทษปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และยกคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ขอให้ระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุรรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายมานิช นามเดช

